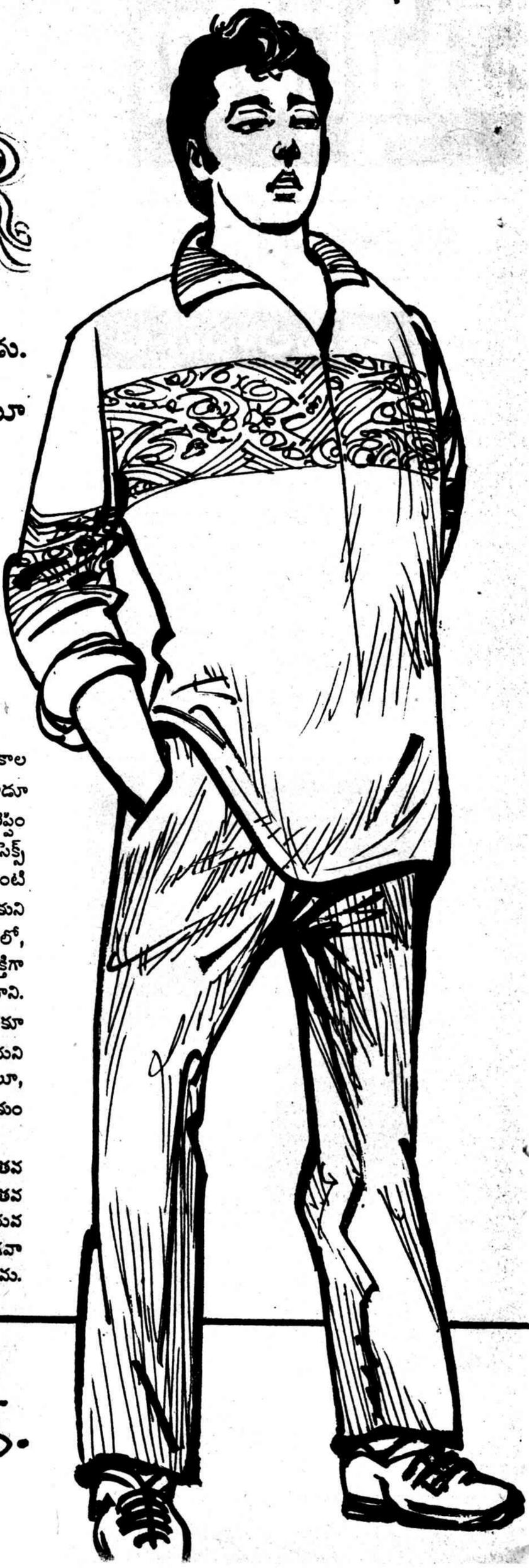

దక్షిణం వెళ్ళువాటా

వాళ్ళేం గార కథా మాళి కల్ల

రా జేశ్వరికి వాసు ఓ పెద్ద న్యూసెన్సుగా తయారయ్యేడు.

ఎవరితోనైనా చెప్పామంటే 'ఈ కాలంలో కుర్రాళ్ళంతా ఇంటే' అంటూ కొట్టిపారేస్తారు. లోకంలో 'వున్న కోట్లాది కుర్రాళ్ళ గురించి తనకెందుకు? వాసూ సవ్యంగా ప్రవర్తిస్తే తనకంటే చాలు.

అసలు పొరపాటు ఈయనది. ఎన్నడూ ఏదో అయోమయపు మనిషిలా వుంటారు. తలంతా వెరిసిపోయి పెద్దవాడిలా కనబడతారు. తనకంటే వదిహేనేళ్ళు పెద్ద. కానీ ఇంకా అంతకంటే ఎక్కువ తేడా వున్నట్టు కనబడతారు. తన మొఖం తీరుతెన్నలు చక్కగా అమిరివుండడం వల్లా, కాస్త శర్ద తీసుకోవడం వల్లా వున్న వయసు కంటే కాస్త దిన్నదానిలా అనిపిస్తుంది. పిల్లలు వుట్టకపోవడం వల్ల ఒంట్లో జిగి, బిగి అలాగే వున్నాయి. పైగా వున్నంతలో కాస్త శుభ్రమైన బట్టలు వేసుకుంటుంది.

ఈయన పాత రకంగా బట్టలు కుట్టించుకుంటారు. గడ్డం ఎన్నడూ మాసేవుంటుంది. పైగా సైకిలు మీద ఫైల్స్ వేసుకుని ఇంటికి తెచ్చే అలవాటొకటి. నాటకాల్లో 'వలుగురు ఆడపిల్లల తండ్రి', 'బతకలేక బడివంతులు' వేషం వేసేవాళ్ళలా వుంటారు. ఎన్నోపార్లు చెప్పింది తను- శుభ్రంగా జాట్టుకు రంగేసుకుని బుష్ షర్టులు వేసుకోండని. 'ఇవ్వడే రంభ వరించాలి?' అంటారు. వరించడానికి రంభే కావాలా? భార్య సరిపోదా?

రూపేకాదు మాట కూడా అదో రకం. అన్నిటికీ నిస్పృహగా మాట్లాడతారు. చీరల గురించి మాట్లాడితే 'ఏం చీరలో, ఏం లోకమో, ప్లీ' అంటారు. సినిమాల గురించి మాట్లాడబోతే 'ఏం సినిమాలో, ఏం లోకమో' అంటారు. ఆయనో మాట్లాడడమే ఓ పెద్ద శిక్ష. తనకు పొద్దుపోవడం ఓ పెద్ద సమస్య. పెళ్ళిలో నాన్నగారి కొలీగ్స్ బహుమతిగా ఇచ్చిన టూ-ఇన్-వన్ అక్కరకు వచ్చింది. పాటలు వివడమే పెద్ద కాలక్షేపం.

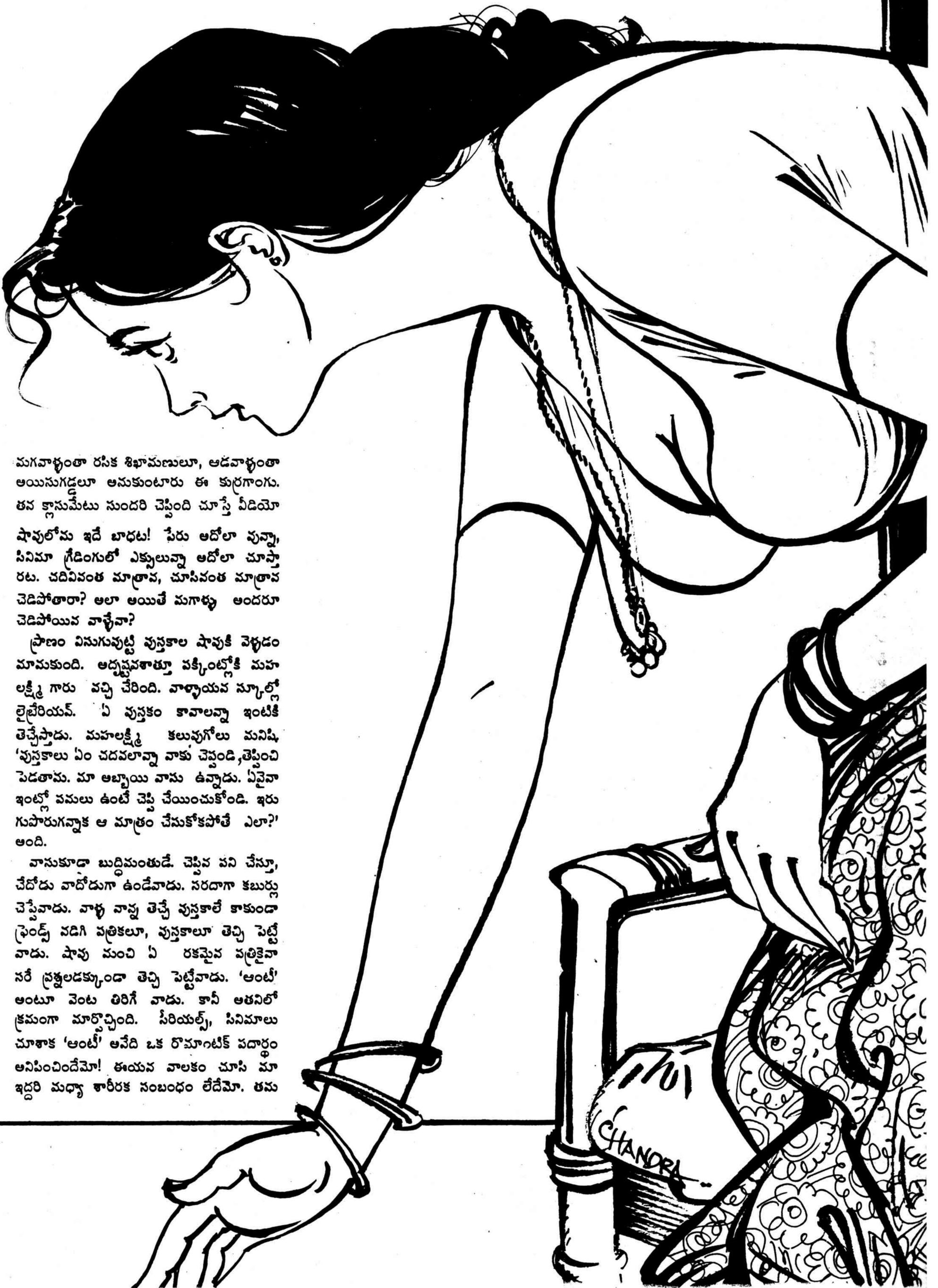
వున్నకాలు చదవడం కూడా తనకీష్టమే. కొను

క్కునే తాహతు లేదు కాబట్టి అద్దె వున్నకాల షావుకెళ్ళి తీసుకునేది. ఆ షావు ఓనరు కుర్రాడూ తోడుగా నిరుద్యోగులైన స్నేహితులూ చికాకు తెప్పించేవారు. ఏ మాగజైన్ జూసినా ఏదో ఒక సెక్స్ కథ వుండక తప్పదు. ఒకటో, రెండో అలాంటి బొమ్మలూ వుంటాయి. తను మాగజైన్ తీసుకుని అటూ, ఇటూ తిరగేస్తుంటే అలాంటి కథలో, బొమ్మలో రాగానే వాళ్ళు తన మొహంకేసి ఆసక్తిగా చూసేవారు. తన రియాక్షన్ ఎలా వుంటుందాని.

ఏం ఆడవాళ్ళు మాత్రం సెక్స్ కథలు చదవకూడదా? అవన్నీ మగవాళ్ళ పాత్రేనా? దేవుడు మని పిని సృష్టించినవ్వడు- ఆడైనా మగైనా- రుఘులూ, అభిరుచులూ ఇచ్చేడు. కొంతమంది కనబరచుకుంటారు. కొందరు కనబరచుకోరు.

అందరు ఆడవాళ్ళు ఒకలా వుండరు. తన స్రెండు లక్ష్మికి వచ్చిగా రాస్తే వరవశం. తన కది వచ్చదు. నగం రాసి తక్కినది మన ఊహకి వదిలేస్తే బాగుంటుంది. అలాగే మొగవాళ్ళూ. వాళ్ళలోనూ డిగ్రీలుంటాయనుకుంటాను.

•బొసూ ప్రసాద్.

మగవాళ్ళంతా రసీక శిఖామణులూ, ఆడవాళ్ళంతా అయిసుగడ్డలూ అనుకుంటారు ఈ కుర్రగాంగు. తన క్లాసుమేటు సుందరి చెప్పింది చూస్తే వీడియో షావులోను ఇదే బాధట! పేరు అదోలా వున్నా, సినిమా గ్రేడింగులో ఎక్కులున్నా అదోలా చూస్తూ రట. చదివినంత మాత్రాన, చూసినంత మాత్రాన చెడిపోతారా? అలా అయితే మగాళ్ళు అందరూ చెడిపోయిన వాళ్ళేనా?

ప్రాణం విసుగువుట్టి వుస్తకాల షావుకి వెళ్ళడం మానుకుంది. అదృష్టవశాత్తూ వక్కింట్లోకి మహాలక్ష్మి గారు వచ్చి చేరింది. వాళ్ళాయన స్కూల్లో లైబ్రేరియన్. ఏ వుస్తకం కావాలన్నా ఇంటికి తెచ్చేస్తాడు. మహాలక్ష్మి కలుపుగోలు మనిషి 'వుస్తకాలు ఏం చదవాలన్నా వాకు చెప్పండి, తెప్పించి పెడతాను. మా అబ్బాయి వాను ఉన్నాడు. ఏవైనా ఇంట్లో వనులు ఉంటే చెప్పి చేయించుకోండి. ఇరుగుపొరుగున్నాక ఆ మాత్రం చేసుకోకపోతే ఎలా?' అంది.

వాసుకూడా బుద్ధిమంతుడే. చెప్పిన పని చేస్తూ, చేదోడు వాదోడుగా ఉండేవాడు. సరదాగా కబుర్లు చెప్పేవాడు. వాళ్ళ వాస్తవ తెచ్చే వుస్తకాలే కాకుండా ఫ్రెండ్స్ వదిలి పత్రికలూ, వుస్తకాలూ తెచ్చి పెట్టే వాడు. షావు మంచి ఏ రకమైన పత్రికైనా సరే వ్రక్షలడక్కుండా తెచ్చి పెట్టేవాడు. 'ఆంటీ' అంటూ వెంట తిరిగే వాడు. కానీ ఆతనిలో క్రమంగా మార్పొచ్చింది. సీరియల్స్, సినిమాలు చూశాక 'ఆంటీ' అనేది ఒక రొమాంటిక్ పదార్థం అనిపించిందేమో! ఈయన వాలకం చూసి మా ఇద్దరి మధ్య శారీరక సంబంధం లేదేమో. తను

నరాల ఆకలితో కరకరలాడుతోంది అనుకున్నా దులా వుంది. తన వెంటపడడం మొదలెట్టాడు. ఓ రోజు తను వేలమీద కూర్చుని లేవబోతుంటే తొట్రుపడి మెడలో ఉన్న వెంకటేశ్వరస్వామి లాకెట్ ఎగిరి జాకెట్టు మధ్యలో ఇరుక్కుంది. పైటజారి అది కనబడింది కూడా. 'ఏడు కొండలవాడు రెండు కొండల వాడయ్యాడు' అన్నాడు ఎదురుగా ఉన్న వాను. తన ఛాతీకేసి చూసుకోగానే అర్థమయ్యింది తనకు. చమత్కారానికి నవ్వు వచ్చింది. ఆవుకోలేక పోయింది. అప్పటి మంచి పేట్రేగిపోయాడు.

ఓ సారి వాళ్ళింట్లో టీవీ చూస్తుంటే తను వక్కకు జరిగి 'నీకీ చోటు చాలా?' అనడిగింది అతను కూచుంటానన్నప్పుడు.

'వాకు బెత్తెడు చోటు చాలు' అని అని మెలిగా కలిపాడు వాళ్ళ అమ్మ దూరంగా ఉండడం చూసి.

ఇంకోసారి 'సళ్ళు తెచ్చి పెడతావా వానూ?' అంటే 'మీకే ఉన్నాయిగా వచ్చటి దబ్బవళ్ళు' అన్నాడు. తనకి అర్థమయినా 'ఎక్కడున్నాయి?' అని ఓపెస్గా అడిగింది అతని వోర్మాయిం చాలని. తొట్రుపడకుండా 'నిన్న ఆంకుల్ బుట్టలో తెచ్చినవి దబ్బవళ్ళనుకొన్నాను' అని కమ్ముకున్నాడు. తెలివి బాగానే వుంది!

మహాలక్ష్మి గారితో ఓసారి ఆనబోయింది 'మీ వాను ఈ మధ్య అదోలా మాట్లాడుతున్నాడు గమనించారా?' అని. అవిడ వినిపించుకొంటేగా! 'వాడు చిన్నప్పటి మంచి తెలివైన వాడే. బుద్ధిమంతుడు కూడానూ. భలే చమత్కారంగా మాట్లాడతాడు. సెన్స్ ఆఫ్ హ్యూమర్ ఎక్కువ'

అని చెప్తూవుంది. 'సెన్సాఫ్ హ్యూమర్' కాదు తల్లి 'హ్యూమరాఫ్ సెక్స్' అని చెప్తబుద్ధి వేసింది. అవిడ సాద ఆవిడే. అవును మరి. ఒక్క గావొక్క కొడుకు. క్లాస్లో ఫస్ట్ వస్తాడు. ఇంట్లో పనులు చేసిపెడతాడు. వాటి గురించి చెడుగా చెబితే ఎవరు నమ్ముతారు? అందునా తల్లి నమ్ముతుందా?

వాను వుస్తకాలూ, మాగజైన్లు ఇచ్చి వెళ్ళిపోవటం లేదు. 'అంటే ఈ బొమ్మ చూశారా? వెనకాల బాగా ఎత్తుగా వేసాడు. అన్నాచరల్గా వుంది కదూ' అనో 'ఈ కథ చదివారా? దీంట్లో ఓ కుర్రాడు ఇంటిపక్కావిడతో సంబంధం పెట్టుకుని ఊరంతా చెప్తకుంటాడు. అది అన్యాయం కదూ. నేనైతే అలా చేయను! అనో అనడం మొదలెట్టాడు. తనకి హింట్స్ ఇస్తున్నాడేమో. 'నన్ను చేరదీసినా గుట్టుగానే ఉంచుతాను' అని. తను మామూలు గానే సంసారం చేసుకుంటోందనీ, పిల్లలు పుట్టకపోవడానికి శారీరక లోపమో, ప్రయత్న లోపమో కారణం కాదని ఆ కుర్రాడికి విప్ప చెప్పడం ఎలా?

పోనీ వుస్తకాలు తెప్పించుకోవడం మానేద్దామా అంటే అదొక వ్యవస్థ కూచుంది. చిన్నప్పడు అన్నయ్య తన ఫ్రెండ్స్ దగ్గర్నుంచి సెక్స్ వుస్తకాలు దొంగతనంగా తెచ్చి పరుపు కింద దాచేవాడు. వాడికి తెలికుండా తను చదివేది. పసిగట్టే డేమో తరువాత తనకు అందకుండా చేశాడు. ఆ వుస్తకాల్లో ఉండే కథలు ఇవ్వుడు మామూలు వుస్తకాల్లోనే వచ్చేస్తున్నాయి. ఎవరూ దాచి పెట్టుకోవడం లేదు. ఇవ్వుడీ కుర్రాడి కారణంగా తన సరదా చంపుకోవడం బాధగా ఉంది.

ఓ సారి ఏదో కింద పడితే తను చటుక్కున వంగింది. పైట వేలమీద పడింది. వాను ఎదురుగావే ఉన్నాడు. 'మీరలా వంగితే ఎలా?' అన్నాడు సీరియస్గా మొహం పెట్టి.

'నీకేం కష్టం? నడుం పట్టిసినా వాకే కదా?' అంది తను అతి తెలివిగా.

'పీత కష్టాలు పీతవన్నట్టు మా కష్టాలు మాకు న్నాయి' అన్నాడు వాను. తను బిత్తరపోయింది. అర్థం కాగానే ఫక్కుమంది.

తనకిదో రోగం. నవ్వు ఆవుకోలేదు. కాలేజి రోజుల్లో వెంటబడి అల్లరిచేసే కుర్రాళ్ళ కొంటి మాటలకు కూడా నవ్వేసేది. వెంట వచ్చే ఫ్రెండ్స్ తిట్టివారు. 'వాళ్ళు కనుమరుగయ్యే వరకైనా ఆవుకోలేనా' అని. వాళ్ళంతే. కుర్రాళ్ళు వెళ్ళిపోయాక తన కంటే పడిపడి నవ్వేవాళ్ళు.

ఆ వేళ నవ్వినందుకు తనని తానెంత తిట్టుకుందో! కానీ ఏం లాభం? వానుకి 'పుష్' ఇచ్చినట్టయింది.

ఓసారి వాళ్ళ ఫ్రెండు వాను ఇంట్లో అరటికాయ బజ్జీలు తింటున్నాడు. తింటూ 'మీ కాంపౌండులో అరటి చెట్లున్నాయా?' అని అడిగేడు. తను టీవీ చూస్తూ అక్కడే ఉంది.

'చెట్లు లేవు కానీ బోదెలు మాత్రం ఉన్నాయి' అన్నాడు వాను తనకేసి ఓ చూపు వినురుతూ.

తనకి మతిపోయింది. తన తొడల గురించే అంత మాటన్నాడా? పైన ప్రస్తుటంగా కనబడే వాటి గురించి అన్నాడంటే అర్థం చేసుకోవచ్చు. కానీ ఎక్కడో లోపల కనబడకుండా దాగి వుండే వాటి గురించి, వాటి ఆకారం గురించి, మనువు గురించి, పోలికల గురించి ఎంతో ఆలోచించుకుని ఉండందే అలా మాట్లాడగలడా? వగ్గుంగా అతని ఎదుట నిలబడినట్లనిపించింది. కన్నకొన్న దుప్పటి కిందకు లాక్కుంది. సినిమా రుచించక ఇంటికి వచ్చేసింది.

అట్టే అంత ఊహ పోయుండదు అనిపించింది కొంతసేపటికి. తరువాత గుర్తొచ్చింది. క్రితంవారమే వచ్చి 'రంభకా పేరెలా వచ్చిందో తెలుసా అంటే?' అనడం. తనకి తెలిసినా 'మళ్ళీ ఇంకో అమ్మాయిని కూడా ఊర్వశి అనడం ఎందుకని రంభ అని పేరు పెట్టారు' అని తరిమేసింది. అందువల్ల అతను అన్నీ తెలిసే వాగుతున్నాడన్న మాట. అద్భుత వశాత్తూ వాళ్ళ ఫ్రెండ్స్ కి అర్థం కాలేదు. అయివుంటే? వాను తీరు ఈయనకి అర్థంకాదు. చూచాయగా చెప్పబోయినా కొట్టి పారే సారు. 'నువ్వేమైనా కష్టపెట్లవమకుంటున్నావా?' అని వేళాకోళం ఒకటి పైగా. తనే ఏదోలా కంప్రోల్ చేయాలి.

వానూకి ఉత్సాహంగా ఉంది. రాజేశ్వరి అంటే లైన్లోకి వస్తున్నందుకు 'తన క్లాసుమేటు శేషు చెప్పినది అక్షరాలా నిజం. మొగుడు సరిగా లేని పది వయస్కులైన ఆడాళ్ళు తనలాటి కుర్రాళ్ళంటే పడి చస్తారు. ప్రాధలకు సెక్స్ కోరికలు విపరీతంగా ఉంటాయట. మొగుడికి అని తీర్చే ఓపికా, తీరికా

ఉండవు. అందువల్ల తనలాంటి వాడిని మరిగి అన్నీ దోచిపెడతారట. కొంతమంది ఎదురు కూడా పెడతారట. తనకి ఎదురు బొదురూ వద్దులే. తను తృప్తిపడి, తనను తృప్తిపరిస్తే అంతే చాలు. తను ఆమెను అల్లరి పెట్టడు, ఎవరికీ చెప్పడు, శేషుక్కూడా.

అంటే తనను 'ఎంకరేజ్' చేస్తోంది కానీ ఆహ్వానించడం లేదనికా. తన జోక్స్ కి పదిపది నవ్వు తుంది. తనచేత అలాంటి వుస్తకాలు తెప్పించుకుంటుంది. ఆప్యాయంగా చూస్తుంది. కానీ ఇవాళ మధ్యాహ్నం మా ఇంటికి రావోయ్, ఎవరూ ఉండరు' అని ఎవ్వడూ అనదు. శేషుగాడు 'అలా ఓపెన్ గా చెప్పరా. మనమే చొరవ తీసుకుని నడుం మీదో, హిప్స్ మీదో చెయ్యేసేయాలి. అన్నడే వాళ్ళు దగ్గరకు లాక్కుంటారు. లేకపోతే 'పన్ను సుద్దగాడు' అనుకొంటారు! అంటాడు. తనకంతా ధైర్యం చాలటం లేదు. అవిడ అమ్మతో చెప్పేస్తే?

చెప్పడేమో! మొన్న టీవీలో ఇచ్చిన ప్రశ్నలకు జవాబు రాసి వంపితే 'వాక్ మన్' వంపించారు. వట్టుకెళ్ళి చూపిస్తే చాలా మెచ్చుకుంది. 'నా దగ్గర పాటల కాసెట్లున్నాయి తీసుకెళ్ళు' అంటూ రెండిచ్చింది. వాటిలో కొన్ని ప్రేమగీతాలు ఉన్నాయి. ఒక ఏరహ గీతం కూడా ఉంది. బహుశా అవిడ బాధను, భావాన్నీ ఆ పాట ద్వారా వెలిబుచ్చిందేమో. తనే గ్రహించలేకుండా ఉన్నాడేమో. ఒక పాటలో 'హల్లో కులాసా? ఓ శ్రీనివాసా?' అనే పాటకూడా ఉంది. తన వూర్తి పేరు శ్రీనివాస్ కాబట్టి ఆమె ఆ పాట రికార్డు చేసుకుందేమో!

మూడోసారి కాసెట్ ఇచ్చినప్పుడు వాక్ మన్ పాటలు ఎంటూ మధ్యలో మాటలు వివరంగానే ఉలిక్కి పడ్డాడు వాను. పొరపాటున రికార్డు అయిపోయినట్టున్నాయి.

'పాటలు రికార్డు చేస్తున్నావా?' రాజేశ్వరి అంటే భ్రష్టం గొంతు.

'ఊ' అంటే గొంతు. 'ఏషాద గీతాలెందుకు?'

'మీ హుషారు కాస్త తగ్గించాలని. రోజూ నిద్ర లేచేసరికి ఒళ్ళు నులిసిపోతోంది. ఇది మళ్ళీ వస్తే చేస్తూంటే కాస్త తట్టుకోవచ్చు.'

'ఏషాదంలోమా మనస్సును ఆనందపరిచే గుణం ఉంది తెలుసా?'

'ఏవండోయ్ శ్రీవారూ, దీనిలో వివరణ మూలుగులూ, నిట్టూర్పులూ మీరు రోజూ రాత్రి ఏనే లాటివి కావు. నిజంగా దుఖ భరితమైనవి.'

కొంతసేపు ఏదో పాట వివరణింది. తరువాత 'ఏ వనెనా చేసేటప్పుడు బాక్ గ్రంపుండో పాట వివరణుతూంటే బావుంటుంది కదూ' ఆయన గొంతు.

'ఎందుకూ! వాయిం చేటప్పుడు తాళం తప్పకుండా చూసుకోదానికే? ఆ పాటగాళ్ళు కూడా అలా చేస్తారేమో! వాళ్ళ ఇంట్లో వాళ్ళకి తెలియాలి, అంటే.'

'పోనీ నేను వెళ్ళి వాళ్ళ దగ్గర వేర్చుకుంటే?'

'వాళ్ళంటే? ఇంట్లో వాళ్ళనా? ఏం వేనక్కర్తినీ చాలనా?'

'వక్క వాయిద్యాలుండడం కచ్చేరీలో వరిపాటి కదా!'

'అన్నీ ఇక్కడే ఉన్నాయి. ఏ వక్కకు తిరగ మంటారో చెప్పండి, అంటే గొంతులో ఎంత తమకం!'

ఆ తరువాత ఒగర్లులు వివరణింది. నిట్టూర్పులు కూడా. అంతలో కాలింగ్ బెల్ మోత వివరణింది.

'ఇలా ఓపెన్ గా చేస్తే డిస్టర్బెన్స్ వస్తోంది' అన్నాడు అంకుల్.

'పట్టవగలు ముందు రూమ్ లో దుకాణం పెడితే ఇంతే మరి. రాత్రి దాకా ఆగలేరు కదా!' దెవ్వుతోంది అంటే రొవ్వుతూనే.

'మవ్వు మాత్రం?'

'మీకు తగ్గట్టుగా ఉండకపోతే ఎలా? పైకి ఛూస్తే మొద్దబ్బాయిలూ కవబడతారు. మీతో ఉన్నవాళ్ళకి తెలుస్తుంది మీ రసికత్వం. అందుకే వేనింత వెర్రిగా తయారయ్యేను' అంది అంటే.

మళ్ళీ కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

అంటేయే అంటోంది. 'పక్కంటావిడ అయ్యం టుంది. బెల్ బద్దలు కొట్టుకోనివ్వండి. మీరు మాత్రం ఆవకండి.

ఆ తరువాత మనుషులు కదులుతున్నట్టు చచ్చళ్ళు.

కాసెట్ అంతా విన్నాక వాసుకి మతిపోయింది. రాజేశ్వరి అంటే సంగతి ఇదా? మొగుడితో హాయిగా కులుకుతోంది. అందుకనే తనను దగ్గరికి రాని వ్వటం లేదు.

అప్పటికి తన ఫ్రెండ్ మదన్ అంటూనే ఉన్నాడు. 'ఈ పెళ్ళయిన ఆడాళ్ళంతా ఇంతేరా!'

వాళ్ళ మొగుడి దగ్గర అన్నీ దొరుకుతాయి. కడుపునిండిన బేరం. మనవి వెర్రిగానే చేసి అడిస్తూ వనులు చేయించుకుంటారు. మనం వాళ్ళ చుట్టూ తిరిగితే వాళ్ళ 'ఇగో' తృప్తిపడుతుంది. అంతకంటే పెళ్ళికాని పిల్లలయితే వయం. వాళ్ళకి కొత్త అనుభవం ఎలా వుంటుందో చూడాలనిపిస్తుంది. ఈజీగా వడతారు' అని. శేషుగాడే తన బుర్రపాడు చేశాడు. ఈ రాజేశ్వరి అంటేతో ఇక లాభం లేదు. మారు మాట్లాడకుండా ఈ కాసెట్ తిరిగి ఇచ్చేసి మామూలుగా ఉంటే సరి. మర్యాదైవా దక్కతుంది.

వారం రోజులు చూసి వాసు మ్యాసెస్ తగ్గే సరికి రాజేశ్వరి తృప్తిగా నిట్టూర్చింది. బతికిపోయింది. భలే అయిడియా తట్టింది. తనోసారి పాటలు రికార్డు చూస్తుంటే మధ్యలో ఆయన వచ్చి పాటల గురించి మాట్లాడితే అవన్నీ రికార్డు అయిపోయినందుకు అన్నడు తిట్టుకుంది. ఇప్పుడు అవే పనికి వచ్చాయి. ఆయన మామూలుగా మాట్లాడిన డైలాగులకు అమిరేట్లా తను సెక్సీ మాటలతో స్క్రిప్టు తయారు చేసుకుని కాస్త అభినయం జోడించి రెండూ కలిపి రికార్డు చేసేసరికి మంచి ఎఫెక్టు వచ్చింది. వాసుగాడికి బుర్ర తిరిగిపోయి వుంటుంది. అతని దగ్గర తన సిగ్గు పోయిందన్న చిన్న బాధ తప్పిస్తే వేరే ఏ చింతా లేదు తనకివ్వడు.

ఇదీ రాజేశ్వరి కథ. మళ్ళీ అర్జెల్లకొచ్చేసరికి రావు కవబడ్డాడు.

